

S kufry, flétnou a taktovkou

Před několika lety se český dirigent orchestru „Musici de Praga“ Jan Šrámek oženil se sólistkou na flétnu Žofíí Vokálkovou a zcela nedávno se tato umělecká dvojice odstěhovala do Brandýsku na Kladensku. Zatímco paní Žofie, mimochodem nejmladší profesorka na konzervatoři, se s novým bydlištěm a jeho okolím seznamuje, pan Šrámek se vrátil do míst, která důvěrně zná už z minulosti. Jeho maminka přes dvacet let učila na Hudební škole ve Slaném a on sám kdysi působil na stejné škole. Není to tedy tak neznámé prostředí.

PANOVA FLÉTNÁ DOBÝVÁ SVĚT

Sólově hrající flétnistky by se u nás daly spočítat na prstech jedné ruky a je proto o jejich umění zájem v celém kulturním světě. Paní Žofie je nositelkou řady ocenění z mezinárodních hudebních soutěží a poznala koncertní síně nejen v Evropě, ale i v Japonsku, Americe i exotických arabských zemích. Ostatně bylo to právě v Bejrútu, kde se setkaly cesty jejich životních osudů. Dnes paní Žofie vystupuje jako sólistka komorního orchestru „Virtuosi di Praga“, jehož dirigentem je právě její manžel Jan Šrámek. Také on má za sebou bohatý umělecký život a byl členem několika prestižních orchestrů, s nimiž obešel téměř celý svět. Přestože těžko můžeme posuzovat, kdo z nich byl ve světě dál, určitě za zmínku stojí aktivity paní Žofie, která šíří slávu českých interpretů po celém světě. Loni měla deset koncertů v Japonsku: „Hráli jsme v největších sálech. V první polovině koncertů jsem hrála sólově několik kousků s or-

chestrem, kdežto ve druhé polovině vystupoval japonský houslista a s komorním orchestrem prezentoval populárnější formou japonské národní písně. Japonské publikum je úžasné a hlavně na každý koncert vždycky přijde velké množství návštěvníků. Japonci jsou nesmírně pozorní ke všemu, co se jim nabízí, zvláště z oblasti klasické muziky, kterou člověk přiváží z Evropy. Na rozdíl od Evropanů jsou v projevech radosti poněkud rezervovanější, ale jestliže se nadchnou, tak dokážou bouřlivě tleskat, křičet nadšením a projevat se naprosto neuvěřitelně. Umělec, který do Japonska přijede s klasickou hudbou - má ustláno na růžích,“ říká umělkyně.

FLÉTNÁ ZA „KATEDROU“

Žofie Šrámková je však nejen úspěšnou muzikantkou, ale také pedagožkou. O prázdninách připravuje Na Bertramce i další ročník letního flétnového kurzu, na které se sjíždějí žáci z celého světa. Letos se už hlásí kromě jiných i studenti z daleké Koreje. Ostatně po úspěchu prvního ročníku byla paní Žofie pozvána do USA, aby tam koncertovala a vyučovala hře na flétnu studenty z univerzit různé úrovně: „Bylo to moc fajn, protože jsem se tam seznámila se spoustou zajímavých lidí a rukama mi tam prošlo okolo dvaceti studentů, kteří se vět-

šinou připravovali na profesionální hudební dráhu,“ dodala. Po tomto úspěchu je jen logické, že o mladou českou umělkyni s pedagogickými schopnostmi je za velkou louží stále zájem a pozvání k dalším kurzům je na spadnutí. A to má ještě jet v srpnu jako lektorka hry na flétnu na letní interpretační



kurzy do Mnichova, kterého by se měli zúčastnit mladí vítězové evropských soutěží. Aby si paní

Žofie užilo i domácí obecnost, absolvovala pár koncertů s kytaristou Lubomírem Brabcem a spolu připravují i další koncerty jako např. kompletní provedení Bachových hudebních „Obětí“. Pro Českou televizi natáčela první adventní koncert a v březnu ji čeká vystoupení s Plzeňskou filharmonií v koncertu pro flétnu a harfu.

SYRINX

Flétna, na kterou uhrančivě hrával řecký bůh stád a pastýřů Pan, se nazývá syrx. Proto byl jménem tohoto božského hudebního nástroje pojmenován

je Jan Šrámek. SYRINX se jmenuje také umělecká agentura, která pořádá vynikající koncerty u nás i v zahraničí. Bohužel však je v poslední době finanční situace v Evropě horší, než tomu bylo doposud, a není zvykem tolik vynakládat na kulturu. Zvyšují se náklady na dopravu a ty jsou často daleko větší než honorář a značně vysoké jsou i částky za zapůjčení notového materiálu. Snad paradoxně na této situaci vydělávají domácí milovníci klasické muziky. Zvláště kolem nedávných svátků byl orchestr Jana Šrámků na roztrhání. „Lidé měli takovou tu správnou sváteční náladu a mnozí považovali za správné navštívit koncert. Ostatně, v té době se stávají koncertními síněmi i mnohé venkovské kostelíky,“ dodává dirigent. Kromě těchto koncertů se konají často i akce, na kterých se firmy chtějí prezentovat svým zaměstnancům a partnerům. Mezi návštěvníky těchto koncertů bývají i lidé, kterým nejde ani tak o poslech hudby, ale spíše o to, aby bylo vidět, že oni na této prestižní akci jsou. Ty bývají někdy v kombinaci třeba s bigbitem, módní přehlídkou a rauletem. Nejen láska, ale i umění někdy prochází žaludkem.

DALŠÍ UMĚLECKÉ I ŽIVOTNÍ PLÁNY

Plánů na příští rok je strašně moc, jedním z nich je program o Stavovském divadle, který by měl běžet aspoň dvakrát měsíčně a měl by to být průřez veškerého dění v průběhu jeho existence. Dále se připravuje ve spolupráci s holandskou produkcí HEM classic sada exkluzivních hudebních nahrávek pod názvem „Moment-muzikal“. „Tedy jsme pro ně uděla-

li poslední hudební nahrávku Čtvero roční období se sólistkou Jitkou Novákovou a připravuje se velké dílo s velkým orchestrem, sborem, šesti sólisty, ale to by se mělo natáčet u nich s jejich orchestrem a jejich sborem. Dále se snažíme vytvořit řadu abonentních koncertů ve Dvořákově síni Rudolfiny,“ říká Jan Šrámek. Pan Šrámek několik let spolupracuje s českou sekci světové organizace „Menuhin music live now“, pod patronací prince Charlese. To je spolek, který se snaží sehnat peníze na to, aby mohli vystupovat mladí muzikanti, o které zatím nemají zájem běžní pořadatelé, protože je neznají. Je to šíření živé klasické kultury i pro lidi v nemocnicích, domovech důchodců a podobných ústavech a to je velmi záslužná činnost. Kromě toho se pořádá v červnu festival ve velice zvláštním a nádherném prostředí jeskyně Moravského krasu. Přestože manželé Šrámkovi velice rádi vystupují spolu - vítají to jen někteří pořadatelé, kdežto jiní se domnívají, že zvat manželský pár na koncert se jaksi nehodí. Takže první letošní společné vystoupení budou mít až na sklonku března v Rakousku.

ZNOVU DOMA

Vratme se ale nazpět do Brandýska. Paní Žofie si našla cíl svých procházek - je to nedařlý kouzelný mokřad Čabárna. Na dotaz, zda by to nebylo ideální místo pro některý z jejich letních koncertů, říká: „Čabárna? A v létě? Proč ne? Ale to by mne musel někdo pozvat!“

Vladimír Rgl
Foto: Břetislav Kostka

i komorní orchestr, ve kterém působí hráčské špičky České filharmonie a jehož šéfdirigentem